

νῦν τὴν αὐτὴν θέσιν ἐν τῷ δευτέρῳ ὑπουργείῳ τοῦ Δισραέλι.

Η ΒΙΡΔΩ ΚΑΙ Ο ΚΥΩΝ ΑΥΤΗΣ (1)

ὑπὸ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

I

Πρό τινων ἐτῶν συνέβη μεγάλη τρικυμία πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέρη τῆς Ἀγγλίας. Ἡ δὲ θάλασσα ἐξηγηριώθη τοσοῦτον, ὥστε τὰ ὀρμητικὰ αὐτῆς κύματα προσκρούοντα πρὸς τὴν ἀκτὴν ἐνεποίουν φόβον εἰς τοὺς κατοίκους τῆς μικρᾶς ἀλιευτικῆς κώμης Ἀμπτων. Ἐν τῇ φοβερᾷ δὲ ταύτῃ περιστάσει αἱ γυναῖκες τῶν ἀπόντων ἀνδρῶν, οἵτινες ἦσαν τὸ πλεῖστον ναῦται, ἀπέπεμπον μετὰ τῶν τέκνων των πρὸς τὸν Παντοδύναμον θερμᾶς δεήσεις ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῶν.

Περὶ τὴν ἐσπέραν δὲ ἐφάνη τὸ σημεῖον τοῦ κινδύνου, διότι πυροτεχνήματα ἐρρίθησαν ἀπὸ τινος πλοίου μὴ ἀπέχοντος πολὺ τῆς ξηρᾶς. Ταῦτα δὲ ἐθεωρήθησαν ὡς συνθήματα μεγάλου τινὸς δυστυχήματος—ὡς σημεῖα ὅτι πλοῖόν τι ἐκινδύνευε νὰ καταποντισθῇ! Μετὰ τὴν ἐπανάληψιν δὲ καὶ ἄλλων πολλῶν πυροτεχνημάτων ἠκούσθησαν γοεραὶ φωναί, αἵτινες διασχίζουσαι τὸν ἄερα, ἀνήγγελλον τοῖς κατὰ τὴν παραλίαν ἰσταμένοις ἀνθρώποις, ὅτι οἱ ἐν τῷ πλοίῳ διέτρεχον τὸν ἐσχατον κίνδυνον. Μὴ δυναμένης δὲ τῆς κώμης Ἀμπτων νὰ στείλῃ πρὸς τὸ κινδυνεύον πλοῖον βοήθειαν, ἐξέπλευσεν ἐκ τῆς Μαργέτης μία βιοσωτήριος λέμβος, ἀλλ' ἐνεκα τοῦ σφοδρῶτά τινι ἐναντίου ἀνέμου, καίτοι κατεβλήθησαν πολλαὶ προσπάθειαι καὶ ἀγῶνες, δὲν ἐδυνήθη νὰ πλησιάσῃ εἰς τοὺς δυστυχεῖς ναυαγούς, οἵτινες μετὰ σπαραξικαρδίῳ κραυγῶν ἐπεκάλουντο τὴν βοήθειαν τῶν ἐν τῇ λέμβῳ. Ἐν τοσοῦτῳ ἐπιτεινομένης τῆς τρικυμίας τὰ κύματα προσέκρουον μανιωδῶς ἐπὶ τῶν βράχων καὶ ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Ἀμπτων. Οὐδεμία μὲν εἶδησις περὶ τῆς τύχης τοῦ πλοίου ἔφθασεν εἰς τὴν κώμην ταύτην, ἠκούοντο ὅμως μετὰ φρίκης αἱ κραυγαὶ τῶν δυστυχῶν ναυαγῶν. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἤλλαξεν ἡ σκηνή! διότι τὰ μὲν συνθήματά τοῦ κινδύνου ἐπαυσαν, αἱ δὲ φωναὶ τῶν ἐν τῷ πλοίῳ δὲν ἠκούοντο πλέον. ὦ! ὥσως ἑκατοντάδες ἀνθρώπων κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην ἀπώλοντο—ὥσως πολλαὶ γενναῖαι, ἀγαπῆται καρδίαι ἐπαυσαν διὰ παντὸς πάλλουςαι! Φαίνεται γὰρ ὄντι ὅτι αὐτὸ τοῦτο συνέβη· διότι οὐδεὶς ἄλλος ἤχος ἠκούσθη ἔτι· ἀλλ' ἡ σιγὴ αὕτη ἦτο τρομερώτερά τοῦ προτέρου θορύβου!

Τὴν δὲ ἐπιούσαν ἡμέραν πλείστοι τῶν κατοίκων τῆς Ἀμπτων συνέρρευσαν εἰς τὴν παραλίαν, ἵνα ζητήσωσι πληροφορίας περὶ τοῦ ναυαγίου· εἰς δὲ τῶν ἀκταιοφυλάκων, ὧν ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἠκούσε παρὰ δόξον τινα ἔχον· ἀκροασθεὶς δὲ μετὰ προσοχῆς ἠκούσε πάλιν τὸν αὐτὸν ἔχον· ἀλλὰ δὲν ἐγνώριζε

(1) Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

μὲ τί νὰ τὸν παρομοιάσῃ· πλησιάσας δὲ ἐπέταθον ὅτι δὲν ἦτο ἀνθρωπινὴ φωνή· ἔλθων τέλος πρὸς τὸ μέρος; ὅθεν ἤρχετο ὁ ἤχος; βλέπει παρὰ τὸν βράχον κύνα τινὰ μέγιστον, ὄντα ἐκ τοῦ γένους τῶν κυνῶν τῆς Νέας Γῆς. Ὁ κύων οὗτος ἦτο καταβεβρεγμένος καὶ ἡμιθανής· ὑπὸ ἄκρας δὲ περιεργείας κινούμενος ὁ ἀνθρώπος πλησιάζει ἔτι περισσότερον καὶ διακρίνει παιδίον τι ἔχον τὴν μὲν κεφαλὴν ἐστηριγμένην ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ τοῦ κυνός, τοὺς δὲ μικροὺς του βραχίονας περὶ τὸν αὐχένα αὐτοῦ. Ἐκπεπληγμένος ὁ ἀκταιοφύλαξ ἐκ τοῦ ἀπροσδόκητου τούτου θεάματος, ἐκυψε νὰ ἀνασηκώσῃ τὸ παιδίον, ἀλλ' ὁ πιστὸς φύλαξ αὐτοῦ, ὑλακτῆσας δὲν τὸν ἀφίνει νὰ βάλῃ χεῖρα ἐπὶ τῆς παρακαταθήκης τοῦ· ἡ ἐπιμονὴ ὅμως τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ τὰ πρὸς τὸ ἀνθρώπινον ὄν συμπαθητικὰ βλέμματα αὐτοῦ, κατέπεισαν τὸ νοῆμον ζῶον, ὅτι αὐτὸς διέκειτο εὐνοικῶς πρὸς τὸ παιδίον· καὶ οὕτω συγκατένευσε νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ τὸ ἀναλάβῃ. Ὁ φιλόανθρωπος ἀκταιοφύλαξ εὔρε τὸ παιδίον σχεδὸν νεκρόν, λεπτὴ μόνον ἀναπνοὴ ἔμενεν ἔτι εἰς αὐτό. Ὁ δὲ κύων ἴστατο πλησίον τοῦ ἀνθρώπου ἔχων τὰ βλέμματα πάντοτε προσηλωμένα πρὸς τὸ παιδίον. Ἐπειτα περιτυλίξας ὁ ἀκταιοφύλαξ τὸ παιδίον εἰς τὸν μανδύαν αὐτοῦ διευθύνθη ταχέως πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ βράχου σταθμὸν παρακολουθούμενος ἐκ τοῦ πλησίου ὑπὸ τοῦ πιστοῦ κυνός καίτοι ἀπνηδυμένου καὶ πάσχοντος. Ἐνῶ δὲ ἐπορεύετο ἐσυλλογίζετο οὕτω, «τί τάχα εἶναι τὸ παιδίον τοῦτο, ὅπερ αὐτὸς εὔρε κατὰ τὴν παραλίαν; εἶναι ἄρα γε πλουσίῳ ἢ πτωχῶν γονέων;» Ἐκ τῆς ἐσθῆτος ὅμως αὐτοῦ, ἥτις, καίτοι ἀφανισθέντων τῶν χρωμάτων τῆς ἐνεκα τοῦ θαλασίου ὕδατος ἐδείκνυσεν ὅτι αὐτὴ ὑπῆρξεν ποτε ὡραία, καὶ ἐκ τῆς καλῆς τοῦ παιδίου φυσιογνωμίας, ἠδυνήθη νὰ συμπεράνῃ ὅτι αὐτὸ ἀνῆκεν εἰς οἰκογένειαν εὐπορον καὶ καλῶς ἀνατετραμμένην. Ἐν ᾧ δὲ ἐσυλλογίζετο πῶς νὰ οἰκονομήσῃ τὸ παιδίον καὶ τὸν κύνα ἀτενίζων πρὸς αὐτὸ μετὰ συμπαθείας, αἰσθνῆς προσήλθε πρὸς αὐτὸν ὁ ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς καὶ τὸν ἰρώτησε, «Τί κρατεῖς μετὰ τασαύτης προσοχῆς Οὐμφρέη;»

«Εὔρον, Κύριέ μου τὸ κοράσιον τοῦτο ἐκεῖ παρὰ τὴν παραλίαν», ἀπήντησεν, «ῥιφθὲν ἔξω εἰς τὴν ξηράν, ὡς ὑποθέτω, ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν νύκτα ναυαγίου, ἢ μάλλον εἰπεῖν χομισθὲν εἰς τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ μεγάλου τούτου κυνός· διότι ἀμφοτέρω ἐκείντο ἐμοῦ παρὰ τὸν βράχον, ἔχοντος τοῦ παιδίου τοὺς μικροὺς του βραχίονας περὶ τὸν τράχηλον τοῦ κυνός.» «Τὴν εἶναι ἀλλήθεος τοῦτο;» ὑπέλαβεν ὁ ἀξιωματικὸς μετὰ ἐκπλήξεως, ὅτε ἦλθε πλησιέστερον καὶ ἀπεκάλυψε τὸ πρόσωπον τοῦ παιδίου. «Εἶναι ἀληθέστατον, Κύριε, ἀπήντησεν ὁ ἀκταιοφύλαξ. «Εἶναι δὲ, ὡς βλέπετε, τὸ παιδίον καὶ ὡραῖον· ἀλλὰ ἔλεγον κατ' ἐμαυτὸν, ἐπειδὴ ἡ σύζυγός μου ἔχει ἀποθάνει, πῶς δύναμαι ν' ἀναδεχθῶ ἐγὼ τοιαύτην φραντίδα; ἐνῶ δὲ ἐσκαπτόμην περὶ τούτου, ὑμεῖς προσήλθετε, Κύριε.» Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος, ὅστις ἦτο

πλοίαρχος και ώνομάζετο Αύδης, ήτένιζε προσε-
κτικώς προς τὸ παιδίον τοῦτο, ἄλλοι δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ
ἦσαν κλειστοί, αἱ δὲ μακρὰ βλεφαρίδες ἐπιπτόν ἐπὶ
τῶν ὤγων παρειῶν του. Πάντα δὲ τὰ χαρακτηρι-
στικά τοῦ προσώπου τῆς μικρῆς ταύτης κόρης ἦσαν
τόσον οἰκεία πρὸς τὸν ἀξιωματικόν, ὥστε ἐνόμιζεν
ὅτι βλέπει μέλος τι τῆς οἰαγενείας του. Ὁθεν πα-
ραδόξως γοητευθεὶς προσέβλεπε πρὸς αὐτὴν πάλιν
καὶ πάλιν· ἐπειτα δὲ ζητήσας παρὰ τοῦ ἀνθρώπου
λεπτομερεστέρας πληροφορίας περὶ τῆς θέσεως, ὅπου
εὔρεν αὐτήν, τὸν προσέταξε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ·
φθάσας εἰς τὴν οἰκίαν του, εἶπε τῷ κορασίῳ· ὅτι
δύναται ἡδὺν ἀφήσῃ τὴν κόρην ταύτην παρ' αὐτῶν
ὕπεσθ' ἡ δὲ ὅτι θέλει ἀναλάβει αὐτὴς τὴν ἀνατρο-
φήν τῆς καὶ φροντίσει περὶ τῆς εὐημερίας της. «Εἰ-
χὸν ἀπόλυσαι τέκνον τῆς αὐτῆς περιποιῶ ἡλικίας»
προσέθηκε μετὰ λυγμῶν, «καὶ μετὰ εὐχαριστήσεως
θέλω ἀντικαταστήσει αὐτὸ διὰ τοῦ κορασίου τού-
του.»

ΑΛΙΣΙΟΝ

(Ἐπεται ἡ συνέχεια.)

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΛΥΚΩΝ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Ῥωσικὴ ἐφημερίς δημοσιεύει τὰς ἐξῆς περιέρ-
γους στατιστικὰς πληροφορίας περὶ τῶν καταστρο-
φῶν τῶν λύκων ἐν Ῥωσσίᾳ. Κατὰ τὸ ἔτος 1873,
ἐν μιᾷ μόνῃ διοικήσει τῇ τῆς Βολόγδας, περιεχομένη
354,000 τετραγωνικά βερστιά, (τὸ βερστίον ἀντί-
στοιχεῖ πρὸς ἓν περίπου χιλιόμετρον) ἐφόνευσαν οὐ-
τοι 14,000 κεφαλὰς μεγάλων κτηνῶν καὶ 35,000
μικρῶν ἐν τῇ διοικήσει τοῦ Κοζάν, ἐν ἑκτάρει 56,
000 τετραγωνικῶν βερστίων, ἐφόνευσαν 5,000 με-
γάλων καὶ 26,000 μικρῶν κτηνῶν ἀξίας ἐν συνόλῳ
254,000 ρουβλίων, τοῦ πληθυσμοῦ τῆς διοικήσεως
ταύτης ὄντος μόνον 1,715,000. Ἐν τῇ διοικήσει
τῆς Πετρούπολως αἱ ἀπώλειαι εἰσὶν ἡττονες· ἀλλὰ
καὶ ἐκεῖ ζημία ἐγένετο 64,000 ρουβλίων. Ἐν 45
Ῥωσικαῖς διοικήσεσι, 741,900 κεφαλὰι κτηνῶν
κατεστράφησαν ἐν ἐνὶ ἔτει, ἐξ οὗ ἡ χώρα ἐζημιώθη
7,500,000 ρουβλία, ἥτις πλέον τῶν 29,000,000
δραχμῶν. Ἡ αὕτη ἐφημερίς περιεχει ἀνεκδοτὰ πρὸς
τὴν φυσικὴν ἱστορίαν τοῦ ζώου ἀναφερόμενα, ὡς π.
χ., ὅπως δεῖξῃ τὴν δύναμιν τῶν ζώων τούτων ἀνα-
φέρει ὅτι εἰς ἐπέσεν εἰς παγίδα καὶ ἀπώλεσε τὸν
δεξιὸν ἐμπροσθίον πόδα ἐπὶ τριῶν ποδῶν ἐκρεῖεν
ἐξω τοῦ δάσους καὶ ἤρπασε θηλάζον χοιρίδιον δε-
θὲν ὑπὸ κυνηγοῦ ὀπισθεν τοῦ ἐλκύθρου του· ἐπλήγη
διὰ σφαίρας εἰς τὴν δεξιὰν κνήμην, καὶ οὐδὲν ἦτον
ἐπρεῖεν 20 βερστία περαιτέρω, καὶ ἐφονεύθη πρὶν ὅτι
τὰ πρῶτον τὸ ὅσοι οἱ λύκοι τρώγουσιν εἶναι ὑπέρογ-
κον. Ἐν δυσὶν ἡ φασὶν ὥραις ἐν ζεύγος τούτων θέλει
φάγεσθαι ἡμῖς ἵππου ζυγίζοντα 350 χιλιόγραμμα
οὗτοι δὲ ζυγίζουσι μόνον οὐχὶ πλέον τῶν 50 χι-
λιόγραμμων. Ἐπικίνδυνος ἰδιότης εἶναι ἡ καθ' ἣν
προσποιεῖται τὸν νεκρόν. Χωρὶς τις εὔρεν λύκον κατὰ

τὸ φαινόμενον τεθνηκότα ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκτύπησεν
αὐτὸν διὰ ροπαλοῦ, καὶ τὸν ἐπῆρε εἰς τὴν οἰκίαν
του ἐπὶ τοῦ ἐλκύθρου του χάριν τοῦ δερματός του.
Τὴν νύκτα ἤκουσε κρότον καὶ εὔρε τὸ ζῶον ἐπὶ τῆς
τραπέζης. Ἐπῆδησεν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἡ σύζυγος του,
ἥτις ἐπρεῖε ζήτοῦσα βοήθειαν τὸν εὔρε νεκρόν ἐπι-
στρέφουσα. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα ὁ ἀριθμὸς
τῶν λύκων ἐν Ῥωσσίᾳ δὲν εἶναι μικρότερος τῶν
170,000, τρώγουσι δὲ περὶ τῶν κυνήγιον μόνον
200,000,000 κεφαλῶν. Τῷ 1875 ἄνθρωποι ὑπὲρ
τοῦ διακοσίου ἐφονεύθησαν ὑπὸ λύκων. Πολλὰ καὶ
ποικίλλα εἰσι τὰ μέσα πρὸς κατεστραφέντων βλα-
βερῶν τούτων ζώων, ὅτι νὰ τὰ κτενέει αὐτῶν κυ-
νηγεσία, βραδεία δὲ πάντα φονευόμενα· δηλητη-
ριάσεις τούτων· καὶ τὰ παρόμοια. Ἐξυμμένης παρα-
βολῆς μετὰ τῶν ἐξ ἐπὶ ζωῶν τῶν κατεστραφέντων
κτηνῶν καὶ τῶν ὑπὸ τῶν λύκων, εὔρεθη ὅτι ἡ ἀνα-
λογία εἶναι ὡς 2000 πρὸς 240. Ἐν δὲ προσέθῃ
εἰς τὰς ὑπὸ τῶν λύκων κατεστραφέντων καὶ αἱ ὑπὸ
ἀρκτῶν, ἀλιπτελῶν καὶ τῶν συνολοῦ τῆς ζήμιας ἦν
προξενουσι τὰ ὅργανα θηρίων ἐν τῇ χώρῳ ἐκείνῃ· πρέ-
πει νὰ θεωρηθῇ ὡς πρὸς τὴν πανικθερίαν.

ΠΑΡΑΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΣΤ' — Ἡ ΜΗΤΗΡ Γῆ.

Ἡ τροφή τῶν φυτῶν εἶναι ἐν τῇ γῇ, καὶ αἱ ρίζαι
τὴν λαμβάνουσιν ἐξ αὐτῆς· ἀλλὰ καὶ ἡ τροφή τῶν
ζώων διατελεῖ ἐν τῇ γῇ. Καὶ ὁμοῦς ἐάν ἐπληροῦμεν
τοὺς στομάχους ἡμῶν διὰ γῆς, δὲν θὰ ἡδυνάμεθα
νὰ τραφῶμεν. Πῶς τοῦτο; Ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἐξῆς·
ἡ τροφή δὲν εἶναι ἐν τῇ ἀραιζομένη τροφῇ δι' ἡμᾶς
ἐνόςω· διατελεῖ ἐν τῇ γῇ. Πρέπει νὰ μεταβληθῇ
πρὶν ἢ οἱ στομάχοι ἡμῶν δύνηθωσι νὰ ἀφελθῶσιν
ἐξ αὐτῆς. Τοῦτο ἀκριβὲς πρῶτον οὐκ ἔστιν ἐν τῇ γῇ.
Λέχονται ἐν ἐαυτοῖς τὴν τροφήν ταύτην ἐκ τῆς γῆς,
καὶ τὴν μεταπλάττουσιν οὕτως ὥστε οἱ στομάχοι
ἡμῶν νὰ δύνησιν νὰ τὴν μεταχειρίζωνται. Τοῦτο
ἐκφράζομεν σαφέστερον ὡς ἐξῆς· Τρώγομεν ἄρσεν
κατασκευασμένον ἐκ σίτου ἐξ οὗ τρώγομεθα ἥτοι
ἐξ τοῦ αἵματός τῆς γῆς. Ἀλλὰ τί εἶναι τὸ σίτος;
Οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ κόκκος ἀποσπλούμενος ἐκ τοῦ
χυμοῦ τοῦ διὰ τῶν σπλήνων τοῦ σπυλίσκου ἀνε-
χομένου, ὃ δὲ χυμὸς οὗτος ποιεῖται ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς
ρίξης ἀπομυζώμενης ἐκ τῆς γῆς ὕλης. Βλέπετε, λοι-
πόν, ὅτι ὁ σίτος ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ἐν τῇ γῇ ὕλης·
τὸ φυτὸν οὐδὲν ἄλλο ποιεῖ ἢ νὰ τὴν ἀναλαμβάνῃ
ἐκ τῆς γῆς καὶ νὰ τὴν μεταπλάτῃ εἰς σίτον, τοιοῦ-
τον τρόπον ὥστε οἱ στομάχοι ἡμῶν νὰ δύνησιν νὰ
ποιῶσι ταύτης χρῆσιν πρὸς τροφήν. Ὁ στομάχος
ὅθεν τοῦ φυτοῦ δύνασθαι νὰ εἰπωμεν, ὅτι συνάγει